

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: En christen har et kæmpe-mood

Citation: Brorson, Hans Adolph: "En christen har et kæmpe-mood", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 194*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson02val-shoot-workid100080.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 200.

☒ En christen har et kæmpe-mood
Og kræfter til at stride,
Hand feyer verden, kiød og blod
Og satan selv til side,
Indvortes og
Udvortes tog
Hand u-ophørlig finder,
Dog altid overvinder.

☒ 2. Tilforne var jeg heel forsagt,
Og kunde intet lide,
Til GUd mig satte selv paa vagt,
Og jeg fik kraft at stride,

* * * * * 195

☒ Din styrke vi
Os føre i,
Saa faae vi ret i sinde
At stride og at vinde.

☒ 3. Jeg sagde: jeg er alt for ræd
Og ringe til at kæmpe,
Som intet har at stride med,
Saa stor en magt at dæmpe,
GUd hielpe mig
Dog naadelig,
Og lad mig naade finde,
Saa kand jeg overvinde.

☒ 4. Jeg lod mit egensindigt sind
Med kiødets lyst betage,
Paa verdens fred jeg lagde vind
Og søgte gode dage,
Men jeg har lært,
Hvad mig var kiert
At gribe an og binde,
Mig selv at overvinde.

☒ 5. Ja falder det mig ind igien,
Og vil mig liflig smage,
Jeg skal ved JEsu død det hen
I øyeblikket jage,
Den søde lyst
Udi mit bryst
Skal ingen hvile finde,
Jeg vil den overvinde.

* * * 196

☒ 6. Vil verdens gode ord og had
Mig skrekke og forføre,
Jeg spytter ad den lokke-mad,
Og gift mig ey kand røre,
Thi had og gunst
Er kun en dunst
De daarlige at blinde,
Men jeg skal overvinde.

☒ 7. Har jeg kun trængsel hvor jeg mig
I denne verden vender,
Saa har jeg dog min JEsu! dig,

Som mig i nøden kiender,
Hvert hug og saar,
Mit hierte faaer,
Det vil du selv forbinde,
At jeg kand overvinde.

✕ 8. Vil verden skenke spot og spee,
Det kun min krone zirer,
Som rosen op af tornene
Til brude-krandse spirer,
Om tusinde
Blodtørstige
Sig lode mod mig finde,
Jeg vil dog overvinde.

✕ 9. Vil satan i sin løve-hud
Mit arme hierte skrekke,
GUd vil sin kylling og sin brud
Med almagts vinger dekke,

* * * 197

✕ Er hand saa vild
Som pulver ild,
GUd skal hans magt vel binde,
At jeg kand overvinde.

✕ 10. Men kommer hand i faare-skind,
Og med en engle-mine,
En tilladt lyst mig skyder ind,
Fra kampen lidt at trine,
Saa seer jeg snart
Hans slange-art,
Naar jeg mig ret besinder,
Og straxen overvinder.

✕ 11. Men vil du selv, o Gud! imod
Mig orm og aske krige,
Nu da, vel an, jeg holder fod,
Et straae-bredt ey vil vige,
Skjønt det skal staae
Lidt længe paa,
Det skal sig dog vel finde.
GUd vil jeg overvinde.

✕ 12. Vil GUd mit øye lukke til,
Saa blind fornuften gjøre,
At jeg ey veed, hvad vey hand vil
Mig arme synder føre,
At min forstand
I nøden kand
Ey nogen udgang finde,
Dog vil jeg overvinde.

* * * 198

✕ 13. Saa skrekker mig og døden ey,
Jeg er alt død i tiden,
Og døden er den himmel-vey,
Som jeg alt længe siden
Har vandret paa,
Og did at gaae,
Hvor ingen taarer rinde,
Da kand jeg overvinde.

✕ 14. Hvad har det kostet megen striid,
Mig selv at overgive!

Med verden i en stakket tiid
Jeg og vil færdig blive,
Paa hende seer
Jeg ikke meer,
Naar hun, som død, mig finder,
Da er jeg stærk, og vinder.

☞ 15. Klenodiet er for mig sat,
Thi vil jeg tapper stride,
Med ingen fiende dag og nat
Af nogen stilstand vide.
Frisk løs derpaa,
Jeg seer dem staae,
Som seyer-krandsen binde;
Kun sagen er, at vinde.

* * *